

Bidner, men i mindre vigtige Tilfælde ogsaa en af Politiets underordnede Betjente, ligeledes med tiltagne Bidner (§ 108).

Naar, derimod Husundersøgelsen skal foretages hos en Person, der ikke er indviklet i Sagen, bestemmer Udkastets § 106, at der i Reglen ikke strax maa strides til Undersøgelsen, men at Husets Beboere først skulle opfordres til at udelevere den skulte Person eller de eftersøgte Gjenstande. Naar de da nægte, at Personen eller Gjenstandene ere tilstede, eller vægre sig ved Udeleveringen, kan der strides til Undersøgelsen. At Opfordringen maa kunne undlades, naar den netop kunde bevirke, at Undersøgelsen blev uden Resultat, maa ansees som en Selvfølge, men efter § 112 skal det i Forretningen bemærkes, naar Opfordringen er undladt, og der skal gjøres Rede for Grunden til saadan Undladelse, saa at der heri maa søges en Garanti for, at de til Betryggelse for den personlige Frihed i § 106 givne Bestemmelser ikke blive tilsidefatte uden Nødvendighed.

Udkastets § 107 indeholder en Anvendelse af det Princip, som ligger til Grund for Bestemmelserne i D. L. 6—17—15; det følger af sig selv, at det i saadanne Tilfælde, hvor Undersøgelser anstilles i en større Kreds og paa flere Steder, ikke vil være muligt at iagttage Forfkrifterne i § 106.

Som foran antydet maa der i Reglen gaae en Retskjendelse forud for en Husundersøgelse, hvilket ligefrem følger af Budet i Grundlovens § 86; men foruden at nærværende Udcast ikke har til Hensigt at ophæve den ved forskjellige tidligere Lovbestemmelser hjemlede Afgang til at foretage Husundersøgelser uden Retskjendelse (§ 113), har man troet at burde gjøre en Undtagelse fra Reglen, idet man gaaer ud fra, at der i Straffesager gives Tilfælde, hvor det ikke er muligt at erhverve en Retskjendelse uden at Diemedet med Undersøgelsen spilles, og at man ikke altid i saadanne Tilfælde kan opnaae den Paagjældendes Samtykke til at foretage den. Dette kan navnlig finde Sted, naar en Person griebes paa fersk Gjerning eller uafbrudt forfølges, saavel som i de øvrige i § 75 Nr. 3 omhandlede Tilfælde; men selv udenfor disse kunne

Omfstændighederne være særdeles paatrængende; og Udkastets § 109 har derfor givet Undtagelsen et temmelig vidt Omfang, medens man i den i § 112 optagne Bestemmelse, at der, naar Undersøgelsen er foretaget uden forudgaaende Retskjendelse, i Forretningen skal optages Bemærkning herom og gjøres Rede for Grundene dertil, har søgt en Garanti for, at den i § 109 hjemlede Bemyndigelse ikke vil blive udstrakt udover Lovens Hensigt.

Medens det endelig i Udkastets §§ 110 og 111 bestemmes, hvorledes den, der foretager Undersøgelsen, skal gaae frem, i sidstnævnte § navnlig, at han skal drage Omfarg for, at den som behoer Stedet eller Leiligheden, eller en Anden, som kan antages at ville varetage hans Interesse, er tilstede ved Undersøgelsen; skal der efter § 112 affattes en nøiagtig Rapport over Alt, hvad der er foregaaet i Anledning af Husundersøgelsen, og den Sigtede vil saaledes senere have tilstrækkelig Leilighed til for Dommeren at fremsætte de Indsigelser og Bemærkninger, hvortil en saadan Undersøgelsesforretning maatte give Anledning.

Bestemmelserne om Beslaglæggelse af Breve eller andre Papirer findes i Udkastets §§ 114—116 og slutte sig i det Hele til de om Husundersøgelser givne Forfkrifter. Den i § 116 optagne Bestemmelse er kun en Gjentagelse af den gjældende Trykkefrihedslovgivning.

Der kan endnu under Forundersøgelsen opstaae et Spørgsmaal, nemlig om den Forurtede vil optræde under Sagen, ikke som Klager efter § 66, men for at gjøre sit formentlige Erstatningskrav gjældende under den offentlige Sag. I dette Tilfælde har man anseet det nødvendigt, at han maa fremsætte sin Paastand inden Forundersøgelsens Slutning (§ 117), navnlig for at den, mod hvem Paastanden rettes, forud kan blive bekendt med samme og forberede sine mulige Indsigelser under Hovedforhandlingen.

Det kan vel indtræffe, at alle de Oplysninger, som kunne ansees fornødne til Opnaaelse af Forundersøgelsens Diemed, kunne være tilveiebragte før og under det i § 73 ommeldte første Retsmøde, og at Sagen saaledes hermed foreløbig kan sluttes (§ 118), men oftere vil